

Ob Novem letu.

Naši mladi ljudje radi bero. Kdor se je kdaj količkaj bavil z vzgojo slovenske mladine, ta ve, kako iztikajo majhni radovedneži za listi in knjigami, kako si žele utesiti svojo ukaželnost. Kar dobi mladi bralec v roke, vse preišče in pregleda, prebrska in prebere. Mlado srce hrepeni po omiki, mlada duša hrepeni po vedi. Ali ni vse za vsakega! Starši, učitelji in vzgojitelji skrbno pazijo, da ostane otrok zdrav na duši in telesu. Iz ljubezni do slovenske mladine se trudijo, da se ji blaže duše in krepko razvijajo zdrava telesa. Nič slabega ne sme priti mladini v roke in pred oči, da ji prezgodaj ne ugasne to, kar nam jo dela prikupno, kar zbuja v nas ljubezen do nje — veselo, vdano, pošteno srce, ki ljubi Boga in svojo slovensko domovino. Odrasli svet pazi kot zvest čuvaj na svoj zaklad — na mladino, pazi tako kot vrtnar na mlado rožo, da je ne opali in ne pokonča strupena slana . . .

In kako se dober otrok razveseli lepe knjige! Kako se je razveseli zlasti takrat, če jo krase podobice! V teku lanskega leta smo dobivali poročila od raznih strani, da naši mladi naročniki nestrpno čakajo na 1. dan v mesecu, ko jim prinese pismoossec »Zvonček«. Prebrali bi ga kar v enem hipu od kraja do konca! To nas prav srčno veseli, to nas sili, da se bomo še bolj brigali za »Zvonček«, da si bomo prizadevali, pošiljati dobri slovenski mladini svoj list zanimiv, zabaven, poučen, raznovrsten in okrašen z lepimi podobami.

Da govorimo kratko, rečemo samo: Kolikor bo v naših močeh, toliko bomo storili za »Zvonček«. Prizadevali si bomo, da bomo napravili polagoma iz njega dober list, ki naj razveseljuje in uči slovensko mladino!

Za II. letnik imamo pripravljenega že dokaj raznovrstnega gradiva. Vendar se obračamo do slovenskih pesnikov, pisateljic in pisateljev s prošnjo, da naj pridno pišejo za »Zvonček«. Za mladino pisati je častna in sveta dolžnost vsakogar, ki je tega zmožen! Tudi mlade pisatelje in pesnike vabimo, da naj stopijo v krog naših sotrudnikov in naj poizkusijo s krajšimi spisi svoje zmožnosti. Človek se razvija polagoma . . .

S posebnim veseljem prebira mladina pravljice in pripovedke. In med slovenskim ljudstvom je raztresenega mnogo takega blaga, ki se je pa zanj bati, da se ne poizgubi, ako se pravočasno ne reši. Prosimo svoje sotrudnice in sotrudnike, naj se tudi potrudijo, da nabero in nam pošljejo kaj narodnega blaga. Kako zanimajo taki spisi naše bralce, so nam dokaz poročila, ki nam pravijo, s koliko slastjo so prebirali prelepe »Slovanske pravljice«, ki jih bo priobčeval »Zvonček« tudi v tem letniku. Prosimo pa tudi za kratka poročila, rebuse, naloge, demante, kratkočasnice, uglasbene pesemce — sploh za razne vesti, ki sodijo pod zaglavje »Pouk in zabava«.

Vsak torej lahko izprevidi, da imamo najboljšo voljo. Treba nam je samo mnogo, prav mnogo naročnikov. Svoje prijatelje torej prosimo, da razširjajo naš list čim bolj, potem nam bo mogoče, vedno več in več storiti za »Zvonček«, potem bomo mogli vsaj deloma odškodovati svoje sotrudnice in sotrudnike, ki so delali doslej za »Zvonček« zgolj iz požrtvovalnosti in ljubezni do slovenske mladine, za kar jim dolgujemo posebno srčno zahvalo.

Naročnino in reklamacije prejema g. Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. Rokopise, liste in v oceno doposlane knjige je pošiljati samo na naslov: Engelbert Gangl, učitelj na Dunaju (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31. Prosimo, naj napiše vsakdo naslov natančno!

Uredništvo in upravnništvo.

»Zvonček« izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K., pol leta 2 K 50 h., četrta leta 1 K 25 h. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: Engelbert Gangl, Dunaj (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31.

Last in založba »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. — Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.